

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוֹם דָּרָה וְלֹא מַלְאָה
שָׂבִיב לֶהָ לִקְחֵן י עִי'':
בִּמְדָּה וְהָא דִּמְרִיבֵי לִקְחֵן
עִי'': בִּמְדָּה רִעוּנוֹן
מִשְׁכָּן מִן דְּרִי' עִי'
לִקְחֵן ד עִי' מִן דְּרִי'
עִי'': עִי'': עִי'': עִי'':
בִּמְדָּה וְהָא דִּמְרִיבֵי לִקְחֵן
עִי'': בִּמְדָּה רִעוּנוֹן
מִשְׁכָּן מִן דְּרִי' עִי'

מוסף רש"י

במיטב הארץ. שנות לו
ללמד לגבות מיטב מקרקע
עזית ולא לגבות הרבה
מויבורית (ג'ס"ן חה).

לא הרי עוד כהרי המצבה. כלומר
אם כתב רחמנא שזר לא נפיק מצבה
למיתתו ואמטו להבי איתערבו למיתת
וזהו נקט ברש"א כהרי המצבה
ולא נקט להו כקדר לא הרי שזר
ככהרי הכור משום דהו לא הו מצי
למיתתו לא זה חיה שיש בזה רוח
חיים דהא בור אין בו רוח חיים
ועוד טעמא אחרנא דהא רבותא
אשמעטין ש"ע"ג שיש טעמיה דרוח

אבות ניקין "השור" יחבור והמבעה יוההבר
לא הרי השור כהרי המבעה ולא הרי
המבעה כהרי השור ולא זה וזה שיש בהן רוח
חיים כהרי האש שאין בו רוח חיים ולא זה
וזה שדרךן לילך ולהזיק כהרי הבור שאין
דרכו לילך ולהזיק הצד השוה שבהן שדרךן
לזרוק ושומרתן עליו וכשהזיק יחב המזיק
לשלם תשלומי נזק "במיטב הארץ:
גמ' מדרגתי אבות מכלל דאיכא תולדות
תולדותיהן כיוצא בהן או לאו כיוצא בהן
גבי שבת תנן יאבות מלאכות ארבעים
חסר אחת אבות "מכלל דאיכא תולדות
תולדותיהן כיוצא בהן לא שנא אב חמאת
ולא שנא תולדה חמאת לא שנא אב
סקילה ולא שנא תולדה סקילה ומאי איכא
בין אב לתולדה נפקא מינה דאיילו
עביד שתי אבות כהרי הדדי אי נמי

חֲדָא וְחָדָא וְאִילוּ עֵבִיד אֲב וְתוֹלְדָה יְדִידָה לֹא מְחִיב אֲלָא חָדָא ^ווּלְרִבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּמְחִיב אֲתוֹלְדָה בְּמִקּוֹם אֲב אֲמַאי קְרִי לִיה אֲב וְאֲמַאי קְרִי לֵה תוֹלְדָה הֵךְ דְּהוּת בְּמִשְׁכַּן חֲשִׁיבָא קְרִי לִיה אֲב הֵךְ דְּלֹא הוּי בְּמִשְׁכַּן חֲשִׁיבָא קְרִי לֵה תוֹלְדָה גְבִי טוֹמְאוֹת תַּנְן ^זאֲבוֹת הַטּוֹמְאוֹת ^חהִשְׁרֵץ ^טוְהַשְׁכֶּבֶת וְזֶרַע וּמִנָּא

דהתם פירושו אין חומרא של זה וחומרא של זה ולכך אין החומרות גורמות זה הדין אלא הנד הש
פירושו מבשר מלך מקומות משום דהזכיר החמור תחילה בלא זה וזה שיש ב

וְלֹא זהו וזה שיש בהן רוח חיים בשרי האדם. גבי שור ומנשה לא הולקו לפרש המומרא כי הכא מה שאין נחמירו והא דלא מני הכא לא הרי האש הכרי השור ומנשה בדקתיו לעיל לא ה יבול למנוח מומרא מה שאין בשניהם דאי משום דכא אחר מעורב בו ואין הולק לעצמו כמו שור חומר בשא משבור * והא דאמרין לקמן (ד' ק"ג: וד' ק"ד) גבי אכנו וסבירו מאי שגא אש דכא אחר שגא אש שאע"פ שכן אחר מעורב בו ראו להסתמין בו משום שהוא מבורר וסבירו שמימרתו כי הרי הבור שמתלה שעימור לנוכ הכרי ולו ולא חס לפי הפסיק בשא מוקד ולא רצה לשנות דכולהו אחי מבור וחד מהנן דאמרין בגמ' (ד' ק"ג:) והשתא האריך להגדיל תורה ויאדיר וקאמ' * (ש"ו) ומכלתין מינא כי יפתח וכי יכרה אס על הפתחה חייב על הכרייה לא כל שכן אלא ללן בפרק הפרה (לקמן מט: וסס) דרש ליה לדרשה אחרתא שכל עסקן פתחה וכרייה כהא ל

[illegible]

דוּכַתָּא דְלֵא תַנִּי הֵן כְּמוֹ הַכֹּהֵן
 וְשִׁירָה אֲרוּמָה מִיִּיקָן וְזִכְרֵהָ
 וְיֵאֵת דוּכַתָּא דְקַמְתִּי בְּדַמְתִּי
 ד' (מנחם). וְזִכְרֵהָ רֵאשִׁי שְׁנֵים הָ
 יִרְיָה ד' ב. וְשִׁי (נִינִין). וְיֵאֵת אֲמֵי
 אֶלָּא אֲחֵר אֲרוּמָה אֲרוּמָה מִיִּיקָן
 דְּקַמְתִּי ד' רֵאשִׁי שְׁנֵים הָ יִרְיָה שְׁלֹ
 בִּנָּה אֶלָּא לְהַגִּיד אֲרֻבָּה אֲרוּמָה הִלְלוּ
 אֶלָּא רֵאשִׁי וְהוּא כִּרְאִי וְהוּא קִשָּׁה
 בְּדִמְתָּא מוֹמֵה דְנֻחִים תַּנָּה לְתַנְיִימָה
 מִדְּפִרְיָה וְתַנָּה דִּידֵן מֵאִי עֲמֵמָה לֵא
 תַנִּי הֵן לְכָךְ יִי' לֵא דֵּשׁ קִמְוֹמוֹת דְּלֵא
 דְּשִׁכְחָן בְּרֵאשִׁי מְמוֹסְרִי
 כְּפִרְיָה (ע"ז):

השור וחבור. פי' בקונטרס
כסדר שנכתבו בפרשה
סדרן במשנה (וואע"ז דלמ"ז תנא
שור לרננו לא הוי כסדר הפרשה
דרגל ופקאן לן מוחלם אתה בעירה
דכתיב בתר בור מ"מ שס שור כתיב
קודם בפרשה דהיינו גניחה דקין
ולמ"ז מנשה וזה אל"ף אע"ז דלכתר
העברה כתיב בפרשת תאמר מה
במה ישלמנה דהיינו אל"ף דאזיק
שור אל חט לשגורו כסדר הפרשה
אלפי שרמק כל ק"ז ושנאן כסדר לא
הוי דסיפא כמנשה קודם להעבר
ור"ס פי' דשס אל"ף כתיב בפרשה
קודם כי יגנוב איש שור והוא
אחד מצינו ויזיקן דקנתי לה
בביראתי בנזרל:

לא הרי השור בדרך המצבה.
פירוש אין קולתו של שור
בקולתו של מצבה דמפרש לקמן
גמ' למ"ד מנא שור לקרט ומצבה
לשני מנא שור כיומנו להזיק
ומצבה אין כיומנו להזיק ולפיכך אי
כחז רחמנא שור לא אחי מצבה
מיינא שהוא קל ממיה ואין פירושו
ששאר מקומות שנתלמד להיזק לא רחי

שבה גורס דין ושינה כאן המלמד
רוח חיים:
והוא דמד מחד קל למצוא חומר נאחד
המבטח כהרי השור משום שלא היה
עין או חומרה * מדלא חשב לה גבי
עורב בו ואין הוכח לדעתו ה"ק מאי
ויפאח גבי בור הוה מני לממר לא
ידע אש דלא"כ הוי אחי אש מיניה
דלמשע * דעושין ממון מן דין ודין
שאין עושין ממון מן דין דמיה
א' להציא בורה אחר בורה שסילק
אחולדה משום אב דידה כדאמרין
אחור משום מרקד ו"ל דהכי "פרין
עין שהוא מתרה בדבר שאין דומה
קרי ליה אב ונריך להמרות החולדה

וְלֹא חָשִׁיב לִי כִּפּוּר כָּל גְּדוּלוֹתֶי
וְלִפִּי הֵךְ גִּירְסָא בֵּאלֵּם לְאִסְקוּי כְּמָה
קָמָה טוֹמְנוֹן (שְׁנָה דף מט:) הֵם
בְּמִשְׁכָּן וְחִשְׁבָּה קָרִי לָהּ אֵל הֵךְ
הוּא בְּמִשְׁכָּן אִלּוּ אִיפְכָא הוּא חוֹלְדָה:
דְּאִילּוּ

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

ו ר מיי שם פייס הלסה א
וע"ש פתג שם עוש"ע
ח"מ ס"י שפט עקיר יח:
ו ז מיי פייז מהל' שנת
הלסה א פתג לאזין סה:
ח ח מיי שם ה"י ה:
ט ט י כ מיי שם הלסה ו:
י ל מיי פייז מהל' שאר
לבות העומאה ה"י ב
פתג עקין רמו:
יא מ מיי שם פיה ה"י
א פתג סם:

רבינו חנואל

[illegible]

(ח) כאלו צ"ל מה שכתוב לקמן
ודברי ר' אליעזר מסורשים
הם בכריתות כפי' אמרו לו
הגה"מ.